

Af Frank Bred, Østergade, Nysted

Pilgrimsruten Porto-Santiago de Compostela

På bytur i St. Jorge, hvor vi fandt et "pensão" til 20 euro for et enkeltværelse og 25 for et dobbeltværelse.

Tirsdag den 4. september 2006

En vidunderlig dag. Startede i går med at jeg kom en time for tidligt til Nykøbing F. Pyt, jeg tager bare et tidligere tog, det gik bare ikke om søndagen, så det var bare at vente en time, men det betød ikke noget, jeg havde ingen fast aftale. Kom til Kbh. fik vekslet til euro, fortsatte til Vangede st. kunne ikke huske vejen, så jeg gik en stor omvej, men det betød bare at jeg fik trænet en anelse mere.

Havde en dejlig eftermiddag og aften, dejlig mad, dejlig whisky og Noah er en dreng med liv i.

Lånte et bamsevækkeur og satte det til 04.30 og det virkede. Ankom til lufthavnen 05.57 utroligt kaos selv så tidligt på dagen, og så en mandag. Thea og jeg fandt hinanden, og var så heldige at bagagen kunne gå som håndbagage. Flyet måtte vente på 30 passagerer og blev derfor en time forsinket. Men af sted kom vi og landede 15.50 dejligt vejr, bus 44, først mod centrum, men efter at have spurgt os for, fik vi den rigtige retning mod Gare do ORIENTE togstation,

19.50 euro og 340 km. Senere var vi i Porto. Der er spisevogn i toget.

Her er helt fantastisk, med klostre, kirker og gamle huse og masser af tunneller til metroen. Kom en time for sent til at få det første stempel i katedralen, den lukker kl. 17. fik et par sandwich og øl, og Thea forærede mig en sombrero, som "før fødselsdagsgave"

Onsdag den 5. september 2007

Fra Porto til Rates. 31 grader

Vi startede ved katedralen, som ikke havde nogen til at give os et stempel men der så Thea den første pil, højt humør, vi fulgte pilene ca. 2 km. Og var tilbage ved katedralen, øv. Vi spurgte et par betjente om vej, og fik også set flere pile og kom til en anden katedral, hvor vi så fik vores første stempel, og en retning ud af Porto. Men ak, vi endte med at gå langs en motortrafikvej, med masser af trafik, så da der kom et stoppested, tog vi bussen til Maia, fik kaffe og vand, stadig højt humør selv om vi var kommet i forkert retning. Tog en Me-

tro til en station hvor vi skulle skifte, jeg kom ud, Thea ikke, så jeg ventede til hun kom tilbage, vi ville jo følges til Póvoa de Varzim. Vel ankommet gik vi på jagt efter turistkontoret, fik at vide at der gik en bus til S. Pedro de Rates, et Alberque lidt inde i landet, 18- 20 km væk og vi var trætte nok til at tage bussen, men først skulle vi have noget at spise, jeg så der var en menu med klipfisk, så det bestilte jeg, troede jeg. Så efter knap 2 timer opgav vi og gik efter busstationen, blot for at få at vide at den lige var kørt. Lidt gåen frem og tilbage, fandt vi i det mindste det rigtige stoppested lige ved hospitalet, hvor en gruppe sigøjnere skreg og hylede helt ude af proppression over et dødsfald. Mens vi stod der, kørte bus nummer to, så gik vi over på en café og fik et par glas hvidvin og ventede endnu en time, gik i god tid tilbage til stoppestedet, og ret som bussen kom, opdagede vi at Rudolf var væk, glemt på caféen, stok eller bus? Nu

havde vi ventet så længe at det blev bus. Så måtte Rudolf gå med en anden.

Efter en længere bustur endte vi her på Alberque S. Pedro de Rates, hvor en venlig australier stod i porten og tog pænt imod os og viste os rundt, meget rent og hyggeligt. Af med rygsækken hen på "byens" eneste café og spise frokost og aftensmad, tilbage i bad og i soveposen. Vandret 18 km, foruden Metro og bus.

Torsdag den 6. september 2006

I går startede dagen med kaffe og tørre boller, hentede damen der kunne stemple passene, fandt pilene og gik, dejligt landskab, dejlige vindruer, let tur, var beregnet til 16,4 km. Fra Rates til Barcelos, der var vi 12.30, det var for tidligt, vi havde flere kræfter, og ruten næste dag var på 33,6 så den ville vi tage en bid af.

Så vi fulgte pilene videre, kom til et sted hvor der skulle være et Alberque, men nej,

*Katedralen
i Porto, som vi
passerede to gange.*

Vi fandt pilene og gik i det dejligt landskab, med mange dejlige vinmarker, let tur, som var beregnet til 16,4 km.

op ad bakken var der sikkert et, heller ikke, og nu var vi trætte, fik fat i en taxa og kørte 15 km. Ledte men fandt heller ikke noget herberg der.

I en købmandsbutik fik vi vand, og fik dem til at ringe efter endnu en taxa, for nu var vi meget trætte, kørte til et lille Pensão i Ponte De Lima. Vandrede i alt 27 km.

Fredag den 7. september 2006

Det Pensão vi boede på, serverede frokost mellem 9 og 10 og den var med i prisen turistkontoret åbnede kl. 10, derefter var det bare over floden og efter pilene. Det gik meget godt de første 11 km. Det steg noget, men ikke i forhold til de næste 3,5 det gik uafbrudt stejlt op som en trappe i Istedgade, omkring midten mødte vi en portugiser, der bare lå fladt på ryggen, så det gjorde vi også og samlede kræfter. På en eller anden måde kom vi da også helt

op til toppen hvor jeg lavede en "Frappé" af bjergvand, herligt. Derefter gik det ned ad, men strengt var det, ruten blev døbt "dødsruten" vi kom forbi et herberg, hvor australierne var landet, men vi havde hørt om et helt nyt Alberque bare to km længere fremme, og det var to km nærmere restauranten, den eneste i miles omkreds, så vi fortsatte og kom til et herligt sted, åbnet i maj 2006. Restaurantens køkken åbnede kl. 19.30, og havde en pilgrimsmenu til 8 euro, "Rubiães" hedder det lille sted, 7 huse omkring et vejkryds.

Allerede her ved morgenbordet har jeg glemmt hvor anstrengende gårdsdagen var, men muligheden for at opgive var der ikke, så det var bare at fortsætte, og det betød jo ikke noget, hvor længe vi var om det. Vi følte at gik vi langsommere, var vi gået helt i stå. Vi var dog enige om at det var det mest anstrengende vi havde foretaget os i

Små krogede brostensbelagte gader, der snor sig, med masser af blomster og hygge.

mange år.

Turen i dag fra Rubiães var ikke anstrengende før vi kom gennem Valenca og ind i Spanien til Tui og begyndte at lede efter Al-

berque, måtte spørge flere gange, og endelig fandt vi det, det lå lige bag katedralen, og var markeret med 4 stk. a4 hvor det på 4 sprog stod at det åbnede kl. 17 til 20, og et telefonnummer, det kunne vi jo ikke bruge til noget, så jeg fik kirketjeneren til at ringe da klokken nærmede sig 18, men indkom vi da, fik bad og en køje, men problemet er at restauranterne først åbner kl. 21, så vi fik en stor kyllingebobadilla et par små øl og vand, så det må vi klare os med til i morgen. Fik en stor vodka og så i seng.

Lørdag den 9. september 2006

Startede i fin stil kl. 8 og vandrede mod Monte Cornedo ca. 24 km for at finde et Pensão. De første 9 km. var bare vidunderlige, herligt landskab dejlige stier gennem skov over vinmarker lidt brombær hist og her, så kom vi forbi en stinkende flod, og så var det forbi med idyllen, et industri kvarter så fladt og kedeligt, vejen gik ligeud så langt øjet rakte, det var så røv sygt at gå der, at mine fødder brændte af bare ked-

*Katedralen i Tui,
Spanien*

somhed da vi havde gået noget fandt vi ud af at vi ikke orkede at gå endnu 3 timer, så vi ledte efter en bus til Redondela efter lang tids venten fik vi at vide at vi skulle via Vigo, endnu lidt venten, så den rigtige bus, en utrolig smuk tur langs bugten. Søde mennesker viste os vej til et meget nyt Alberque tæt på busholdepladsen. Bad, vaske tøj og så ud og se efter mad, fandt et godt sted "Porron" fik en pilgrimsmenu, svinekød i lage, en dejlig salat et par nat drinks og så i seng.

Søndag den 10. september 2006

Vejen ud var en smule kringlet, men vi fandt den og så var det bare op, op lidt ligeud og så op igen forbi en masse druer, spiste en masse, og efter 10 km. endelig en café, god morgenmad, det var jo søndag, så alt var lukket til langt op ad formiddagen. Videre op og efter 12 km. var vi på toppen og så var det bare 6 km. ned igen og lige før byen Pontevedra lå Alberque, meget nyt, åbner kl. 16, altså 1½ times ventetid så jeg sidder

på jernbanecaféen med en øl og tapas og skriver, Thea passer rygsækkene. I går trådte jeg et stykke ståltråd op i trædepudden på venstre fod, det døjer jeg lidt med i dag men det går vel over med compeed, håber jeg. Efter bad og en lille puster, gik vi ud for at finde noget at spise, og endte med at fare vild, måtte spørge flere gange, og endte med at spise på jernbanerestauranten i en ufattelig støj, så Thea gik hjem for at skrive postkort. I dag gik vi 25 km. selv om afstanden mellem Pontevedra og Redondela er 18 km.

Udgangen af byen er markeret med små blå lys i fliserne, så det er nemt, nu er markeringen blevet meget bedre, skaller med km angivelse. Der skulle være et Alberque i Briallos, Sta. Maria og Caldas de Reis.

Mandag den 11. september 2006

Intet at få før efter 13 km. men der er en dejlig natur, og masser af druer. Aeria er den første café. Det regner en smule, en let stigning og så ned til en lille idyllisk by,

men intet Alberque, men et fint lille hotel "Lotus" 30 euro for et dejligt værelse. Ville først spise, for endelig var vi i en by ved spisetid kl. 14. en lille venlig mand stoppede os da vi var på vej ind i et cafeteria og fortalte at han kendte et bedre sted, der fik vi salat, kylling, is og kaffe. Det var en god dag, fordi vi fik mad ved spisetid, og ikke skulle vente.

Tirsdag den 12. september 2006 **Caldas de Reis.**

Foden gør ondt og compeed hjalp ikke så det har jeg taget af, så må vi se. En hane har galeet siden kl. 6, floden nedenfor balkonen pludrer og trafikstøjen er langt væk, så det er den rene idyl. Caféen åbner først kl. 10 men jeg fik en slagter til at lave en lille madpakke som jeg skal nyde ved første stop. Jeg skifter hver anden dag sandaler og sko, så går det fint.

På hotellet må man ryge hvor man vil. På Alberquerne skal man helt udenfor.

Vi passerede et Alberque i Portas, men det lå ca. 1 km. fra ruten ude på en mark, og derfra til Padron var der kun 4 km. derfor fortsatte vi, så havde vi det mindre næste dag. Vi var jo i god tid.

Trafikstøjen er langt væk, så det er den rene idyl. Her en bro med flere små vandfald, hvor man kunne køle fødderne i det klare vand.

Hos købmand/café, hvor jeg fik en dejlig kold øl og Thea fik en porcelænsskål med en vin så sur, at det næsten var eddike.

Onsdag den 13. september 2006

I dag gik vi gennem frodig skov lidt op, men ikke slemt. Flere steder kunne vi se at skovbranden havde været meget heftig, og så tæt på husene at malingen var blæret op, det lugter endnu surt. Her 11 km. fremme er en begravelse i gang, det må have været en betydningsfuld person, flere store busser er kommet.

Overfor kirkegården, er der en kombineret købmand og café, hvor jeg fik en dejlig kold øl og Thea fik en porcelænsskål med en vin så sur, at det næsten var eddike.

Far og datterparret har lige passeret os. Kom til Padron, meget smuk by, fandt Alberque, meget gammelt, lige ved siden af kirken og vi glædede os, for vi var igen i god tid til at spise før vi tog bad og hvilede os, men. Alberquet var lukket, og vi blev henvist til en kæmpe sportshal af metal, hvor vi kunne ligge på gulvet, nej tak, så hellere et hostel. Det ene havde kun eet enkeltværelse, så det fik en belgier vi fulgtes med. Det andet, byen havde, var fuldt optaget. Trætte som vi var, tog vi en taxa til næste Alberque ca. 11 km. længere fremme, det var minsandten også lukket, og en

Et kig gennem gitterporten til katedralen i Santiago de Compostela.

caféer fortalte at de ikke åbnede i dag. Vi kørte så videre mod Santiago til vi så et skilt med et hostel lige om hjørnet, der blev vi sat af, det var bare 2 km. op ad et bjerg, så det var bare at traske derop. Heldigvis havde de to værelser, tog bad, vaskede tøj og skal mødes om to timer.

Torsdag den 14. september 2006

Vi boede kun 5 km. fra udkanten af Santiago de Compostela, men vi kom så tidligt, at vi fik stemplet passene, og nåede messen kl. 12. Det var en gribende oplevelse, man bliver stille indeni. Fra min plads, kunne jeg ikke høre om vi blev nævnt.

Udenfor fejrede vi begivenheden i en lille café, og så begyndte det at regne, og jeg skal hilse at der kom vand ned, det var som om selve luften var fuld af vand. Det holdt da op igen, og vi gik ud for at finde et sted at bo, og blev shanghaget at en hostalejers fulgte ham og fik to rum for 20 euro hver. Dejligt at slippe rygsækken, ind til katedralen igen, jeg mente der også var messe kl. 18, men ikke i går. Så regnede det vold-

somt igen. Købte et tyndt plastikregnslag for 2 euro.

Var henne på jernbanestationen for at få nogle togtider toget til Portugal afgår kl. 23 så det kan vi ikke bruge til noget. Vi vil i morgen tage bussen til Caminha i Portugal for at gå sydpå igen.

Finisterre.

Er en skøn lille havneby ca. 2 ½ times bus fra Santiago. Stejle gader, mange caféer, også lokale, men mest turistcaféer. Alberquet ligger lige ved busstoppestedet, og havde vi tænkt os om, havde vi taget en overnatning der. Men vi fik da lige dypet tærne i havet, gik en tur hvor Thea fandt sit lysthus og fik lidt mad før turen atter gik til Santiago. Busstationen ligger ca. 30 min. rask gang fra vores hostel, i den anden ende af byen. Flere steder, vi kørte forbi, så vi resterne af den kolossale skovbrand der har hærget hele Galicien, det har virkelig været slemt, kilometer efter kilometer af afbrændte bjergtoppe, stakkels mennesker. Tilbage igen på vores lille stille hostel, efter 2 ½ time bus og 30 min. gang, er et bad som at komme i himmerige.

Havnebyen Finisterre som ligger et par timers kørsel fra Santiago med bus.

Hospitalskibet "Gil Eannes" som fungerer som vandrehjem i Viana do Costello.

Fredag den 15. september 2006

I dag tog vi en bus til Viana do Costello, en hyggelig lille by, med smalle gader, og små caféer, en rigtig lilleput stemning, men med et ultra moderne indkøbscenter ovenpå busstationen, så moderne at kontrasten var skrigende. Et hospitalsskib "Gil Eannes", bygget i 1955 på byens værft, fungerede som vandrehjem, hvor vi har fået to kahytter for 15 euro hver, en sjov fornemmelse endnu engang at overnatte på en båd. Vi spiste hos de sureste kinesere jeg endnu har oplevet, men maden var fin. Her er en 1 km. lang jernbanebro vi skal gå ovenpå, for at komme sydpå. Her passerer vi et automuseum og en meget smuk kirke.

Lørdag den 16. september 2006

Vi havde en plan om at gå 10 km. men vejret er fint, ca. 50 grader i solen. Vejen er fin så vi fandt vejen langs Atlanterhavet, fulgte den og endte i Esposente, da havde vi gået 25 km. inden vi landede på et lille hotel, men er herlig dag. Byen er ca. 5 km. lang med en flod: Rio Gavado, der danner en lang tange med meget fin badestrand, vi prøvede at finde turistkontoret, men det synes at ligge lidt udenfor byen, så det ser vi i morgen når vi tager sydpå til Póvoa de Varzim, her 37 km. fra Porto.

Søndag den 17. september 2006

Vi kom til Varzim 15.30, så det var lige efter spisetid, havde gået 20 ½ km. Fandt et hotel og slap rygsækken efter at vi forgæves havde ledt efter turistkontoret.

Vi tog en tur med turisttoget, men det kørte kun ud til stranden, og i den nyere del af byen. Daskede lidt rundt, og kl. 19 fandt vi en restaurant det stegte kyllinger på grill-

Et tiltrængt hvil, da temperaturen nemt kan snige sig op på 50 grader i solen.

Capo da Roca. Europas vestligste punkt med Atlanterhavets kølige vinde blæsende ind over den meget kuperet kyst.

kul, meget lækkert, gik lidt rundt, men her skete ikke meget, så i anledningen af fødselsdagen fik vi et par glas Portvin, og så i seng, meget trætte. Her til morgen regner det, men ser ud til opklaring.

Søndag aften d. 17. september 2006

Atter en dejlig vandredag, regnen blev væk, vi kom til et kæmpemarked med alt mellem himmel og jord. Købte en meget lækker pølse, og fik en luns klipfisk, lige hvad jeg trængte til. Og det portugisiske politi passer på. Vi gik fra 9.15 til 14.00, og blev enige om at spise et ordentligt måltid på en restaurant lige på den anden side af gaden, vi fik lammeskank lavet i sten ovn, meget lækkert. Således tanket op, fortsatte vi yderligere 4 km. og kom til Vila do Conde. Bad, ud og se lidt på byen, der havde en imponerende akvædukt og et kæmpe slot. ny vaskemaskine til huset uden strøm i forbindelse med slottet var en kirke og et alderdomshjem. Her er mange moderne huse, og mange af de gamle huse er nænsomt restaureret, meget hyggelig by.

Mandag d. 18. september 2006

Ved 9 tiden forlod vi det lille hyggelige Hostel i Vila do Conde, fik morgenmad hos en

meget venlig servetrisse, over broen og så bare sydpå. 12,30 stop og bus til Porto, og tog til Lisboa. Fra bussen så vi den pil, vi missede på udturen, den er på en kantsten, måske vi missede den fordi vi gik i højre side af vejen, eller den var dækket af en bil? Den ene af mine dyre sokker forlod min rygsæk, hvor den var hængt til tørre, og mine sko var så slidt i hælen at en syning begyndte at gnave, så de fik lov at blive i Porto, så var det sandaler for resten. Toget fra Lisboa til Porto, lander på én station, men afgår fra en anden: PT. Campanha, det skal man lige være op-

Spurvognen, et sjældent syn i Danmark, men her er det lmindeligt transportmiddel.

mærksom på hvis man bruger toget.

Thea opdagede at der løb en sti eller vej langs jernbanen hele vejen fra Porto til Lisboa, og vil oprette Alberque med passende mellemrum, så pilgrimme kan vandre der, det er en smuk natur, og stigningerne er humane.

Tirsdag d. 19. september 2006

Det er herligt at vågne ved lyden af sporvognene.

Vi bor på et lille Pensão Brasil-Africa i en lille sidegade til Rua da Madelena. Sengene er korte, men fra hjørne til hjørne går det.

Onsdag d. 20. september 2006

I går tog vi toget fra, Cais do Sodré til Cascais, og derefter en bus til Capo da Roca: Europas vestligste punkt. Et meget kuperet terræn, - - - - - flot udsigt, selv om det var lidt diset ud over Atlanten, det blæste en kold vind, men i læ var det 25 – 30 grader - vi købte et certifikat til 5 euro, ventede så på bussen for at komme hjem igen, og bagefter ærgrede vi os over at vi ikke var gået et par stoppesteder tilbage i stedet for bare at sidde og vente, så havde vi kunnet se en rigtig hyggelig lille by, og vi kunne såmænd have overnattet der. Nå men turen var dejlig alligevel.

Tilbage i Cascais fik vi lidt at spise, selv om det var efter spisetid, så toget tilbage til Lissabon og daske lidt rundt, købte lidt brød,

sardiner, yoghurt og sprut, og sad og hyggede os med det på balkonen. I morgen står den på vandretur i Lissabon.

FIF. Gå fra Cabo da Roca, og til en lille by der hedder Azóia, ca. 2 km. men undersøg bus tiderne ved turistkontoret, finde en hyggelig restaurant. Man kan også overnatte der og så gå længere ind mod Cascais.

Torsdag d. 21. september 2006

Det er jo herligt at gense de steder jeg har været før, og jeg var glad for at kunne vise lidt rundt, det blev til omkring 15 km. vi kørte også lidt med sporvogn, - - - - - jeg synes det er dejligt, Thea synes det er kedeligt, hun vil meget hellere gå. Vi har talt km. sammen, og har til nu gået 320 km. så det blev ikke til 400km. som var planen, men vi er godt tilfredse, varmen gjorde noget og den dårlige afmærkning vel resten, men alt i alt en dejlig tur.

I flyet

Regnen styrtede ned, da vi skulle have lufthavnsbussen, og gaderne var rene vandfald. Busserne lignede speedbåde og sporvognene smider vand op af skinnerne Bortset fra 5 timers regn i Santiago, har vi haft fint vejr hele vejen, vi gik faktisk lige foran et meget kraftigt uvejr uden at mærke det, kun kunne vi se det i tv de steder vi lige havde været.

oplevelse. Jeg kunne nu skue fremad og være åben for indtryk, så selv om starten var lige så smuk og betagende, står tilbage i et klarere lys, end turen nordpå. Jeg lærte meget på turen, bl.a. at jeg kan nøjes med meget lidt, og alligevel have det komfortabelt, og det at jeg når meget mere, når jeg ikke har hastværk. Det, at lade indtrykkene komme til mig, i stedet for at jage efter dem. Det, at selv om vi er to der følges, har vi hver vores oplevelse af den samme situation, fordi vi er to forskellige individer med hver vores baggrund, og jeg var, og er meget glad for følgeskabet. Turen og oplevelsen giver mig lyst til at foretage en ny rejse, en rejse uden mål, men en rejse med indhold. På turen mødte vi en portugiser, der var i besiddelse af en bog om den portugisiske pilgrimsrute, med etapebeskrivelser, og efter at have pløjet Internettet igennem i flere dage, har jeg fundet den, den hedder "pilgrims guide to the Camiño Portugues", og den vil jeg prøve at skaffe mig.

Får jeg mulighed for det, vil jeg overnatte i Finisterre, og derudover vil jeg overnatte i den lille by, før Cabo da Roca, den hedder: Azóia.

Den 28. september 2006

Mit eget lille efterskrift.

Nu sidder jeg så her, en lille uge efter hjemkomsten og filosoferer.

Hvad fik jeg egentlig ud af Camiñoen?

Hvorfor gik jeg den egentlig?

Først troede jeg ikke at jeg kunne udholde de "strabadser" sådan en tur ville byde på. Alligevel synes jeg det lød spændende, og både tid og penge havde jeg til sådant et foretagende. Så hvorfor ikke.

Efter turen må jeg konkludere at min Camiño, min pilgrimsfærd, startede efter besøget i katedralen i Santiago de Compostela, efter at målet var nået. Selve det at vandre, suge indtryk til sig, opleve landskaberne, de korte møder med mennesker i de passerede områder, giver mig større oplevelse, end det at nå et i forvejen sat mål. Så efter Santiago havde jeg fred i sjælen, selv om besøget dér var en stor